

упродовж періоду вирощування молодняка. Він виявив причинно-наслідковий характер взаємозв'язків між ознаками, що вивчалися.

Результати досліджень показують, що збагачення комбікормів для гусенят селеном, помітно вплинуло на рівень обмінних процесів у їхньому організмі, що позитивно позначилося на продуктивних якостях молодняка. Свідченням цього є сильні ($r > 0,75$) переважно статистично вірогідні зв'язки між живою масою молодняка та перетравністю ним протеїну, жиру ($P < 0,05$) та клітковини ($P < 0,05$) корму, а також засвоєнням азоту. Останні в свою чергу взаємопов'язані з довжиною тонкого відділу кишечника зв'язками різної сили. Зокрема, виявлені сильні зв'язки з перетравністю жиру ($P < 0,05$), клітковини та засвоєнням азоту ($P < 0,05$), середньої сили – з перетравністю протеїну.

Результати кореляційного аналізу вказують на існування позитивного сильного ($r = 0,77$) взаємозв'язку й між довжиною тонкого відділу кишечника гусенят та засвоєння селену в їхньому організмі.

Крім того, встановлені численні сильні ($r =$ від 0,89 до 0,99) та середньої сили ($r =$ від 0,54 до 0,67) кореляційні зв'язки між фізіолого-біохімічними показниками крові та живою масою гусенят.

Високі значення мали зв'язки й між показниками крові та життєздатністю птиці. Так, ефект підвищення збереженості гусенят, яким вводили в комбікорми добавки селену, має сильну позитивну кореляційну залежність від вмісту в крові еритроцитів ($r = 0,87$), загального білка ($r = 0,89$) та імуноглобулінів ($r = 0,89$) і середньої сили – від вмісту лейкоцитів ($r = 0,69$) та загального глутатіону ($r = 0,62$).

Привертає увагу й існування статистично вірогідних ($P < 0,05-0,01$) сильних ($r =$ від 0,96 до 1,00) кореляційних зв'язків між живою масою гусенят у 75-денному віці та їхньою м'ясною продуктивністю, зокрема, масою напівпатраної та патраної тушки, масою їстівних частин тушки та масою м'язів.

Нами на основі даних кореляційного аналізу запропоновано схему прямого і опосередкованого впливу селену на обмінні процеси в організмі гусенят та їхні продуктивні якості, які з'єднані між собою за допомогою ліній, що відповідають статистично значимому зв'язку відповідних ознак.

УДК 636.32/38.033

Сучкова И. В. – к. с.-х. н., доц., Карелин В. В. – к. с.-х. н., доц.,

Ковалевская Т. А. – к. с.-х. н., доц.,

УО «Витебская ГАВМ», Витебск, Республика Беларусь

ПОКАЗАТЕЛИ ПРОДУКТИВНОСТИ ПЛЕМЕННОГО МОЛОДНЯКА ОВЕЦ ПРИ ИСПОЛЬЗОВАНИИ АДРЕСНОГО КОМБИКОРМА

При организации кормовой базы и кормления овец следует учитывать, что они характеризуются повышенным обменом веществ и энергии, поэтому расходуют на 1 кг живой массы больше питательных веществ и энергии в сравнении крупным рогатым скотом. У баранчиков обмен веществ и энергии выше, чем у ярок. Молодняк овец на прирост массы тела использует энергию корма и питательные вещества с большей эффективностью, чем взрослые

животные. Использование обменной энергии у молодняка зависит от возраста, живой массы и среднесуточного прироста. Так, ягнята при среднесуточном приросте 150 г, живой массе 20 кг используют обменную энергию на поддержание жизни на 80% и на прирост – на 66%, при 30 кг – соответственно на 80 и 55% и при 40 кг – на 77 и 49%. Уровень кормления ягнят в первый месяц жизни зависит от молочности маток, а со второго месяца – также и от количества и качества потребляемой ими подкормки. Подкормку ягнят хорошим бобовым и злаково-бобовым сеном, смесью дробленого ячменя и плющеного овса или специальными комбикормами необходимо начинать с недельного возраста. В первый месяц жизни ягнята потребляют в сутки 40 г концентратов, во второй – 100 г концентратов, в третий – соответственно 150, а в четвертый – 250 г. После отъема концентрированные корма следует нормировать в соответствии с планируемыми показателями продуктивности и на основании биологически обоснованных норм кормления.

В романовском овцеводстве при чистопородном разведении основное внимание уделяется селекции на устойчивость животных к болезням, на скороспелость и эффективное использование корма при сохранении особенностей шерстного покрова и плодовитости. Эффективность селекционной работы во многом зависит от уровня кормления животных, высокопродуктивные племенные овцы должны, кроме того, получать дополнительную подкормку концентрированными кормами. Особенно нуждается в ней молодняк. В настоящее время в Республике Беларусь проводятся планомерные мероприятия по возрождению отрасли овцеводства, но при имеющихся биологически обоснованных нормах кормления практически отсутствуют специализированные рецепты комбикормов.

Разработка и применение специализированных комбикормов позволяет повысить среднесуточные приросты массы молодняка овец на 10,2-16,6% при более низких затратах корма на 1 кг прироста на 0,2-0,6 ЭКЕ, увеличить настриг чистой шерсти – на 130-280 г и ее крепость на 3-14%.

Целью исследований являлось изучение эффективности использования в кормлении племенных овец адресного комбикорма. Исследования проводились в условиях ГП «Витебское племпредприятие». Рецепт комбикорма разрабатывался на основании данных химического анализа кормов используемых в рационах овец.

Комбикорм приготовлен на Витебском КХП и испытания его эффективности проводились на 4 группах племенного молодняка овец романовской породы в возрасте 4-9 месяцев сформированных по принципу групп-аналогов. Основной рацион животных состоял из сена злаково-бобовых трав. Контрольные группы ярок и баранчиков получали концентраты из зерновой группы собственного приготовления, опытные группы баранчиков и ярочек комбикорм опытный.

Рецепт комбикорма для племенного молодняка романовских овец включал 39,5% ячменя, 29% овса, 15% тритикале, шрота рапсового 2% и подсолнечного 18,5%, 1% премикса. Питательность комбикорма оставляла: 1,1 корм. ед., обменной энергии – 11,2 МДж, сырого протеина – 169,5 г,

сырого жира – 27,8 г. Содержание минеральных веществ и витаминов в составе премикса комбикорма нормировалось с учетом фактически потребляемого сена и полного удовлетворения суточной потребности животных.

Животные, получавшие опытный комбикорм отвечали более высокими приростами живой массы. Молодняк опытных групп, в среднем на 5,7%, имел более высокий среднесуточный прирост живой массы, и характеризовался более хорошими шубными качествами. Следовательно, в возрасте 7-8 месяцев имел живую массу близкую к минимальным требованиям класса элита (баранчики – 38 кг, ярки – 33 кг) и первого (баранчики – 34 кг, ярки – 30 кг), тогда, как контрольным животным при средней живой массе 33 кг потребуется еще более месяца доращивания, чтобы достичь такой массы. По группе овчин молодняк получавший в рационе опытный комбикорм был оценен классом элита – 94,4%.

Изучение основных показателей биохимического состава крови показало, что применяемый комбикорм не оказывает отрицательного влияния на основные показатели обмена веществ молодняка овец, и они находились в пределах физиологической нормы.

Применение адресного комбикорма позволяет вырастить племенной молодняк с живой массой в среднем на 7% выше, чем у контрольных животных, что позволит вести реализацию молодняка класса элита в 7-8 месяцев или на полтора месяца раньше запланированных сроков.

УДК 591.11.636.59:638.087.7

Ташлицька Г. В. – асп. *,
Вінницький НАУ, Вінниця, Україна

КЛІНІЧНА КАРТИНА КРОВІ ПЕРЕПІЛОК ЯПОНСЬКОЇ ПОРОДИ ЗА ВИКОРИСТАННЯ В КОМБІКОРМАХ ФЕРМЕНТНОГО ПРЕПАРАТУ

Відомо, що саме за біохімічними та морфологічними показниками крові можна судити за внутрішнім станом організму птиці, наявністю функціональних відхилень та запальних процесів, що відбуваються в тканинах [1]. Тому завданням експерименту було вивчити вплив ферментного препарату «Проторизин» на показники крові перепілок-несучок японської породи.

Дослід проводили в умовах науково-дослідного господарства «Агрономічне» Вінницького національного аграрного університету. Для експерименту було відібрано 200 перепілок віком 45 діб, з яких за принципом аналогів було сформовано 4 групи, по 50 голів у кожній. Птицю утримували у групових клітках з дотриманням зоогігієнічних вимог. Основний період експерименту тривав 180 діб. Годували перепілок повнораціонним комбікормом з додаванням ферментного препарату у таких кількостях: 2-га група – 150 г/т корму, 3-тя – 200 г/т, 4-та – 250 г/т.

* Науковий керівник – к. с.-г. н., доц. Г. М. Огороднічук